

URZĄD PATENTOWY
w WARSZAWIE H01r, 33/00
OPIS PATENTOWY

Nr 31383

Kl. 21 f, 45

Vossloh-Werke G. m. b. H., Werdohl

Dwudzielna lub wielodzielna oprawka z masy izolacyjnej

Zgłoszono 17 listopada 1941

Udzielono 11 stycznia 1943

Pierwszeństwo: 25 listopada 1940 (Niemcy)

Wynalazek dotyczy oprawek z masy izolacyjnej składających się z dwóch lub więcej części, których kapturek i osłona łączą się za pomocą występów i współpracujących z nimi wgłębień przewidzianych odpowiednio na zewnętrznej stronie osłony i na stronie wewnętrznej kapturka oraz za pomocą jednej śruby. Takie oprawki mają w stosunku do oprawek z nakręcanym kapturkiem tę zaletę, że unika się skręcenia przewodów wprowadzonych przez kapturek, a wytwarzanie takich oprawek z prasowanych mas sztucznych jest ułatwione.

W dotychczas znanych oprawkach wymienionego na wstępie rodzaju są możliwe różne położenia kapturka na osłonie, co przy mimośrodowym zamocowaniu

śruby łączącej kapturek z osłoną ma tę wadę, że dopiero przez próbowanie trzeba odnaleźć to miejsce, przy którym gwint nakrętki przewidzianej w kapturku leży naprzeciwko śruby połączeniowej umieszczonej w osłonie.

Są także znane oprawki z wyłącznikiem, w których część składowa ujmująca wyłącznik zachodzi promieniowym występem w otwartą szczelinę osłony oprawki, przez co te części są odpowiednio w stosunku do siebie niezawodnie ułożone. W tych oprawkach może ta część składowa tylko wtedy być wprowadzona w osłonę, gdy występ tej części składowej przedtem dokładnie się uzgodni ze szczeliną osłony. Ten układ nie nadaje się do zamocowania osłony i kapturka w opraw-

kach z masy izolacyjnej pierwszego rodzaju, ponieważ część odpowiednia występów i wgłębień znajdująca się na wewnętrznym brzegu kapturka nie jest na zewnątrz widoczna, tak że odnajdywanie odpowiedniego miejsca sprawiałoby duże trudności.

Układ oprawki według wynalazku tak przewidziano, że osłona ma powierzchnie przewodnicze, np. cylindryczny występ przewodniczy, na którym można dowolnie osadzić kapturek i obracać aż do osiągnięcia odpowiedniego miejsca, które jest określone przez występy i odpowiednie wgłębienia rozłożone niesymetrycznie na obwodzie. To wykonanie ma tę zaletę, że odpada całkowicie skomplikowane i zabierające czas szukanie jednego odpowiedniego miejsca, a nałożenie kapturka na osłonę jest znacznie ułatwione. Przy tym występy i wgłębienia mogą mieć różną postać, np. różną szerokość. Korzystny układ według wynalazku polega na tym, że występy i wgłębienia są ułożone na obwodzie parami, a w każdej parze odstęp ich jest różny. Przy tym układzie unika się zupełnie zakleszczenia kapturka i osłony przez przedwczesne wejście jednego lub drugiego występu we wgłębienie, nim kapturek i osłona znajdują się w odpowiedniej pozycji połączeniowej. Wszystkie występy na zewnętrznym brzegu osłony mają równe wysokości w kierunku osi, przy czym górne płaszczyzny końcowe służą jako podstawa dla kapturka przy obrocie go w pozycję połączeniową. Aby śrubokręt, służący do wkręcania śruby połączeniowej, można było łatwo nastawić na łeb śruby i wsunąć w jego szczelinę, śruba połączeniowa jest według wynalazku wpuszczona w zagłębienie podniesionego dna osłony, a pod łbem śruby jest utworzone prowadzenie dla śrubokrętu w kształcie cylindrycznego zagłębienia.

Na rysunku uwidoczniono jeden przy-

kład wykonania oprawki z masy izolacyjnej według wynalazku, przy czym fig. 1 uwidocznia oprawkę w przekroju podłużnym wzdłuż linii *A—B* na fig. 2, fig. 2 — widok z góry na osłonę oprawki, a fig. 3 — osłonę oprawki w widoku z boku w kierunku strzałki *C* na fig. 2.

Uwidoczniona dwudzielna oprawka z masy izolacyjnej składa się w zasadzie z osłony oprawki 1 z dnem, na którym znajdują się kontakty 3 i 4 współpracujące z trzonkiem żarówki, oraz z kapturka 5 z wkrętką 6. Osłona 1 i kapturek 5 są połączone ze sobą za pomocą śruby 7, przy czym występy 8, znajdujące się na stronie zewnętrznej osłony, wnikają do wgłębień 9 na stronie wewnętrznej kapturka. Występy 8 osłony i odpowiednie wgłębienia 9 kapturka są na obwodzie rozdzielone niesymetrycznie tak, że osłonę można nasunąć na kapturek tylko w tym miejscu, w którym śruba połączeniowa 7 w osłonie leży dokładnie naprzeciwko gwintu, przewidzianego we wkrętce 6 kapturka 5. Osłona 1 posiada cylindryczny obwód przewodniczy 10, wystający powyżej występów 8, na którym kapturek 5 może być najpierw nasunięty w dowolnym miejscu. Przez odpowiedni obrót kapturka na tym obwodzie przewodniczym osiąga się łatwo to miejsce, w którym występy 8 na obwodzie osłony wchodzi w odpowiednie wgłębienia 9 na stronie wewnętrznej kapturka. W przedstawionym przykładzie wykonania występy 8 i wgłębienia 9 są umieszczone na obwodzie parami, a odległość ich w każdej parze jest różna. Jak przedstawiono na fig. 2, występy 8 na obwodzie osłony są rozłożone na trzy pary 8, 8", 8"', przy czym odstęp występów pary 8 jest najmniejszy, pary 8" jest większy o około szerokość występu, a pary 8"' jest większy o dwie szerokości występu. Występy 8 mają jednakową wysokość wzdłuż osi,

a ich górne płaszczyzny końcowe służą jako podstawa dla kapturka przy jego obrocie do osiągnięcia pozycji połączeniowej. Dla umocowania śruby połączeniowej 7 jest dno 2 osłony zaopatrzone w wytłoczenie 11, w którym śruba 7 jest wpuszczona w zagłębienie. Pod łbem śruby znajduje się przy tym prowadzenie dla śrubokrętu najlepiej w kształcie cylindrycznego zagłębienia 12, tak że śrubokręt trafia łatwo na łeb śruby i w jego szczelinę.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Dwudzielna lub wielodzielna oprawka z masy izolacyjnej, której kapturek i osłona łączą się za pomocą występów i współpracujących z nimi wgłębień przewidzianych odpowiednio na zewnętrznej stronie osłony i na stronie wewnętrznej kapturka oraz za pomocą jednej śruby, znamienna tym, że osłona ma powierzchnię przewodniczą, np. cylindryczny występ przewodniczy (10), na którym w dowolnym miejscu nasunięty kapturek daje się obracać aż do osiągnięcia pozycji połączeniowej, którą określają niesymetrycznie rozdzielone na obwodzie występy (8) i odpowiednie wgłębienia (9).

2. Dwudzielna lub wielodzielna oprawka z masy izolacyjnej według zastrz. 1, znamienna tym, że występy i wgłębienia mają różny kształt, np. różną szerokość.

3. Dwudzielna lub wielodzielna oprawka z masy izolacyjnej według zastrz. 1, znamienna tym, że występy (8) i wgłębienia (9) są na obwodzie rozdzielone parami, a każda para ma inny odstęp.

4. Dwudzielna lub wielodzielna oprawka z masy izolacyjnej według zastrz. 1 — 3, znamienna tym, że wszystkie występy (8) na zewnętrznej stronie osłony mają tę samą wysokość w kierunku osi, a ich górne płaszczyzny końcowe służą jako podstawa dla kapturka przy jego obrocie do osiągnięcia pozycji połączeniowej.

5. Dwudzielna lub wielodzielna oprawka z masy izolacyjnej według zastrz. 1 — 4, znamienna tym, że śruba połączeniowa (7) jest wpuszczona w wytłoczenie (11) w dnie osłony, a pod łbem śruby utworzone jest prowadzenie dla śrubokrętu, najlepiej o kształcie cylindrycznego zagłębienia (12).

V o s s l o h - W e r k e

G. m. b. H.

Zastępca: inż. F. Winnicki
rzecznik patentowy

Fig. 1

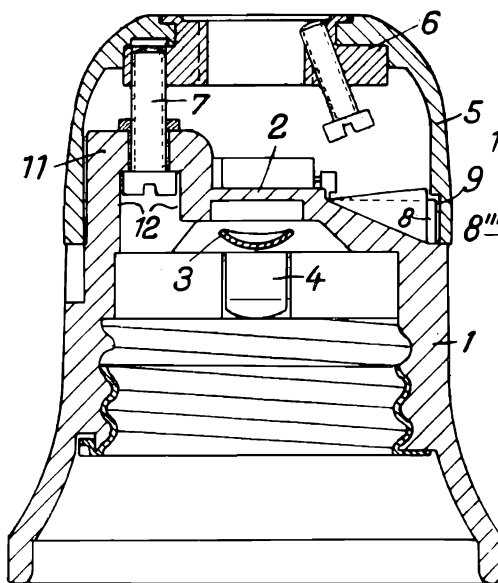

Fig. 3

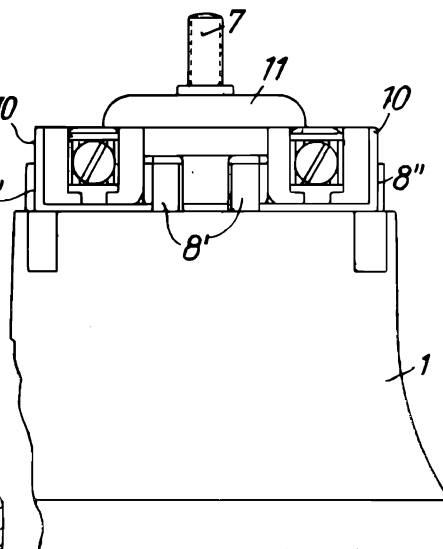

Fig. 2

